

PROVA ESPECÍFICA PER A PERSONES SENSE REQUISITS (art. 69.5 LOE) - 2023
PRUEBA ESPECÍFICA PARA PERSONAS SIN REQUISITOS (art. 69.5 LOE) - 2023

- a. PRIMERA PART: HISTÒRIA DE L'ART**
a. PRIMERA PARTE: HISTORIA DEL ARTE

DURACIÓ DE LA PROVA: 60 MINUTS

DURACIÓN DE LA PRUEBA: 60 MINUTOS

INSTRUCCIONS GENERALS

- Mantinga el seu NIF/NIE en lloc visible durant la realització de la prova.
- Llija detingudament els textos, qüestions o enunciats.
- Cuide la presentació i l'ortografia.
- Els criteris de qualificació es troben exposats en cada pregunta.
- La qualificació d'aquesta part o apartat s'adaptarà al que estableix la RESOLUCIÓ DE 7 DE MARÇ DE 2023, DE LA DIRECCIÓ DE L'INSTITUT SUPERIOR D'ENSENYAMENTS ARTÍSTICS DE LA COMUNITAT VALENCIANA, PER LA QUAL ES CONVOQUEN LES PROVES D'ACCÉS ALS ENSENYAMENTS ARTÍSTICS SUPERIORS PER AL CURS 2023-2024.

INSTRUCCIONES GENERALES

- Mantenga su NIF/NIE en lugar visible durante la realización de la prueba.
- Lea detenidamente los textos, cuestiones o enunciados.
- Cuide la presentación y la ortografía.
- Los criterios de calificación se encuentran expuestos en cada pregunta.
- La calificación de esta parte o apartado se adaptará a lo que establece la RESOLUCIÓN DE 7 DE MARZO DE 2023, DE LA DIRECCIÓN DEL INSTITUTO SUPERIOR DE ENSEÑANZAS ARTÍSTICAS DE LA COMUNITAT VALENCIANA, POR LA QUE SE CONVOCAN LAS PRUEBAS DE ACCESO A LAS ENSEÑANZAS ARTÍSTICAS SUPERIORES PARA EL CURSO 2023-2024.

GENERALITAT
VALENCIANA

iseaCV

A. PRIMERA PARTE: HISTORIA DEL ARTE

Lee el siguiente TEXTO con atención. A partir de la temática del texto y las imágenes que se adjuntan, responde a las preguntas que encontrarás a continuación.

“...compartían su admiración por la vívida paleta de Van Gogh y los gustos primitivistas de Gauguin. En ese momento, cuando se pusieron a estudiar las tallas africanas de Vlaminck, se dieron cuenta de que las máscaras poseían una libertad de la que carecía el arte occidental. Su educación en materia artística los llevaba a aspirar a un ideal de belleza idealizada, pero aquellos artefactos africanos no pretendían eso de ningún modo: lejos de ello, a menudo representaban malformaciones y su valor residía en su capacidad simbólica. ¿Qué pasaría si ellos hicieran lo mismo? ¿Qué pasaría si se liberaban de la representación naturalista y, en lugar de eso, pintaran cuadros que acentuaran las características internas de sus temas?

En un breve espacio de tiempo, la conversación sobre las máscaras motivó a los tres artistas a imprimir a su pintura un nuevo rumbo que privilegiara el color y la expresión emocional sobre la representación fidedigna. Ese verano, [...] pusieron en camino hacia Collioure, en el sur de Francia, para pasar las vacaciones de verano. Descubrieron un sol tan brillante y unos colores tan vivos que su entusiasmo estuvo a punto de conducirlos a una sobreproducción artística: realizaron cientos de cuadros, dibujos y esculturas. Sus cuadros eran emocionalmente desinhibidos y tremendamente coloristas, y transmitían de modo atronador el mensaje iridiscente de que el mundo era un lugar maravilloso. El *Barcas en el puerto de Collioure* [...] es un buen ejemplo de la clase de cuadros que pintaron estos dos artistas.

Prescindió de los colores naturales, la perspectiva y el realismo, para captar lo que sintió que era la esencia del puerto. En lugar de una franja dorada de playa sembrada de barcas, pinta la tierra con un rojo flamígero para dar cuenta del calor que abrasa la superficie. Acentúa la construcción rudimentaria de las barcas mediante toques de azul y naranja. No intenta reflejar con detalle las lejanas montañas, sino que simplemente las esboza con un par de toques de azul oscuro y un verde grisáceo que recuerda al impresionismo primero de Monet o al puntillismo de Seurat, pero con menos atención aún por el detalle: el mar de Derain parece un mosaico. El resultado es un cuadro muy evocador que no le muestra a uno Collioure, le deja sentido. El mensaje del artista es claro: en el puerto hace calor, es rústico, simple y pintoresco. Se servían del color como un poeta se sirve de las palabras: para revelar la esencia del tema. [...]

El efecto general es como una descarga eléctrica para el ojo. [...] usa la pintura sin mezclar, directamente del tubo, para generar una imagen de un cromatismo extremo que exprese sus sensaciones extremas. Dijo una vez que durante ese periodo su obra «le había llevado a transponer todo lo que veía a una orquestación de color puro [...] Traducía todo lo que veía, instintivamente, sin método, sin representar la verdad, no tanto de una manera artística, sino humana. Exprimí tubos enteros de azul marino y bermellón». Es cierto. “*El Restaurant de la Machine en Bougival*” es un cuadro sobre la vida real, pero no tal como nosotros la conocemos.”

Gompertz, Will. *¿Qué estás mirando? 150 años de arte moderno*. 2012.

IMÁGENES RELACIONADAS CON EL TEXTO:

Imagen 1: *Mujer en bata japonesa*. Emile Chaimy. 1894 (Fuente:fbfhd)

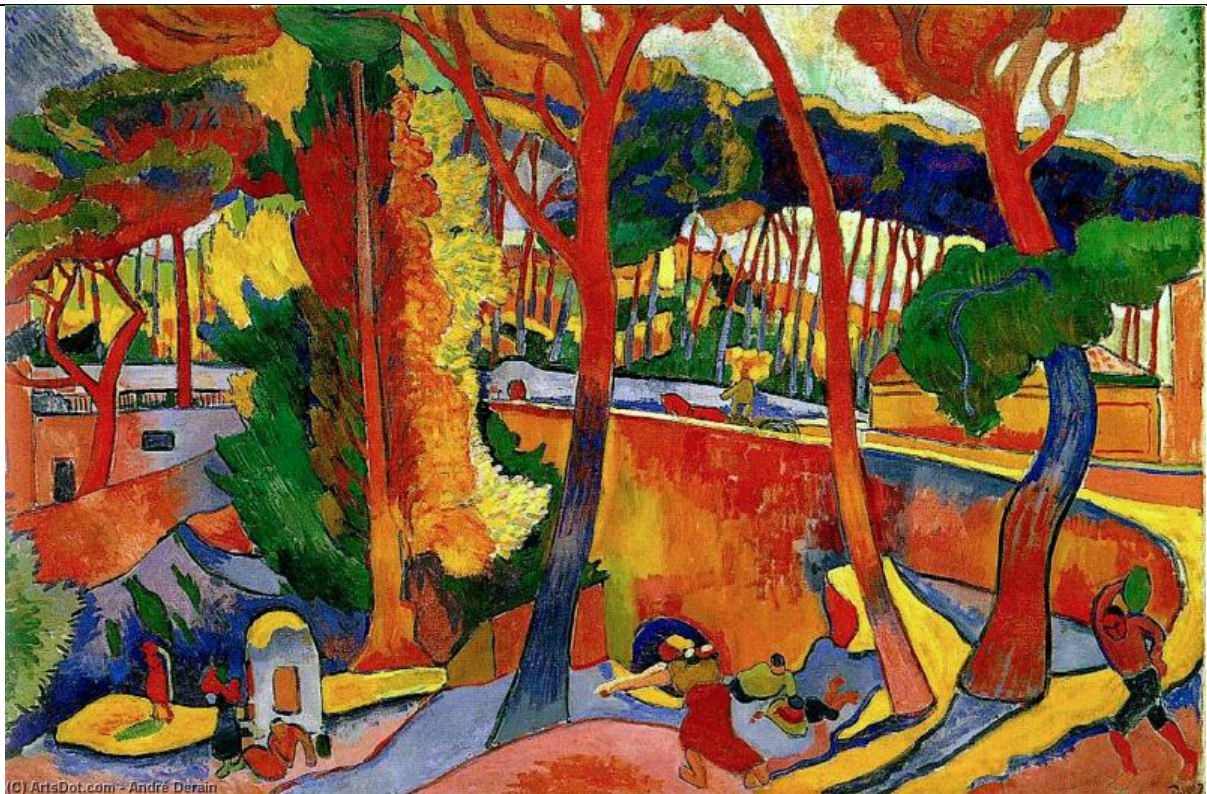

Imagen 2: *L'Estante*, André Derain. 1906 (Fuente: wikioo)

Nombre y apellidos	
DNI / NIF	

1. Señala con una cruz (X) si las siguientes afirmaciones son Verdaderas (V) o Falsas (F):
(5 puntos. 0,5 puntos por acierto)

1. El fauvismo es una pintura subjetiva que deforma y exagera, tratando temas de angustia y soledad.
2. Los pintores fauvistas descomponen el volumen en planos y lo representan sobre el lienzo desde todos sus puntos de vista posibles.
3. Los fauvistas fueron los que liberaron al color de los formalismos. Rechazando la paleta de tonos naturalistas y usando los tonos de manera subjetiva para dar un mayor énfasis expresivo.
4. El fauvismo surge a principios del S.XX dando paso a los movimientos de vanguardia y se extenderá hasta finales de este siendo así la vanguardia más duradera.
5. El término “fauvistas” se lo pusieron a sí mismos los pintores de este grupo de amigos, porque su objetivo como artistas era mostrar agresividad en su obra.
6. Los principales representantes de la escuela fauvista son Henri Matisse y André Derain con sus composiciones a partir de colores contrastados.
7. La etiqueta de “fauvistas” aparece tras el escrito del crítico Louis Vauxcelles quien, al ver la exposición del Salón de Otoño de 1905 escribió “Donatello parmi les Fauves” (Donatello entre las fieras) acusando a estos artistas de fieras (fauves) por su uso del color.
8. Las primeras muestras de arte fauvista se dan entre Reino Unido y Estados Unidos a mediados del siglo XX, inspirados en la estética publicitaria y la vida cotidiana.
9. Huyeron de representar la realidad colectiva buscando representar la realidad individual y subjetiva mediante trazos rápidos y enérgicos, ignorando los claroscuros y las perspectivas.
10. Los fauvistas crearán academias que abogarán por la uniformidad estilística, lograda a través del aprendizaje y la copia de los modelos clásicos.

V	F

2. Preguntas de redacción: (5 puntos. Por cada falta de ortografía, coherencia, cohesión o adecuación se descontarán 0.25 puntos).

2.1 Desarrolla el siguiente tema: El fauvismo (debes introducir también contenidos no aportados en el texto dado). **Además**, en el texto se pregunta “¿Qué pasaría si se liberaban de la representación naturalista y, en lugar de eso, pintaran cuadros que acentuaran las características internas de sus temas?”. **¿Por qué hace esta reflexión? ¿Podrías explicarla?** Y el autor añade que “El efecto general es como una descarga eléctrica para el ojo” **¿Qué quiere decir el autor con esto?**

2.2 Comenta los aspectos que te parezcan oportunos (color, forma, luz, materiales y técnica, concepción del espacio, contexto histórico y social, biográfico, principales influencias, etc.) de **UNA de las imágenes** (o las dos, si te sobrara tiempo).

GENERALITAT
VALENCIANA

iseaCV

Nombre y apellidos	
DNI / NIF	

A. PRIMERA PART: HISTÒRIA DE L'ART

Llig el següent TEXT amb atenció. A partir de la temàtica del text i les imatges que s'adjunten, respon a les preguntes que trobaràs a continuació.

“...compartien la seua admiració per la vívida paleta de Van Gogh i els gustos primitivistes de Gauguin. En eixe moment, quan es van posar a estudiar les talles africanes de Vlaminck, es van adonar que les màscares posseïen una llibertat de la qual mancava l'art occidental. La seua educació en matèria artística els portava a aspirar a un ideal de bellesa idealitzada, però aquells artefactes africans no pretenien això de cap manera: lluny d'això, sovint representaven malformacions i el seu valor residia en la seua capacitat simbòlica. Què passaria si ells feren el mateix? Què passaria si s'alliberaven de la representació naturalista i, en lloc d'això, pintaren quadres que accentuaren les característiques internes dels seus temes?

En un breu espai de temps, la conversa sobre les màscares va motivar als tres artistes a imprimir a la seua pintura un nou rumb que privilegiara el color i l'expressió emocional sobre la representació fidedigna. Aquell estiu, [...] es van posar en camí cap a Collioure, en el sud de França, per a passar les vacances d'estiu. Van descobrir un sol tan brillant i uns colors tan vius que el seu entusiasme va estar a punt de conduïts a una sobreproducció artística: van realitzar centenars de quadres, dibuixos i escultures. Els seus quadres eren emocionalment desinhibits i tremendament coloristes, i transmetien de manera eixordadora el missatge iridescent que el món era un lloc meravellós. El *Barques en el port de Collioure* [...] és un bon exemple de la classe de quadres que van pintar aquests dos artistes.

Va prescindir dels colors naturals, la perspectiva i el realisme, per a captar el que va sentir que era l'essència del port. En lloc d'una franja daurada de platja sembrada de barques, pinta la terra amb un roig flamíger per a donar compte de la calor que abraça la superfície. Accentua la construcció rudimentària de les barques mitjançant tocs de blau i taronja. No intenta reflectir amb detall les llunyanes muntanyes, sinó que simplement les esbossa amb un parell de tocs de blau fosc i un verd grisenc que recorda a l'impressionisme primer de Monet o al puntillisme de Seurat, però amb menys atenció encara pel detall: la mar de Derain sembla un mosaic. El resultat és un quadre molt evocador que no li mostra a un Collioure, li deixa sentit. El missatge de l'artista és clar: en el port fa calor, és rústic, simple i pintoresc. Se servien del color com un poeta se serveix de les paraules: per a revelar l'essència del tema.[...]

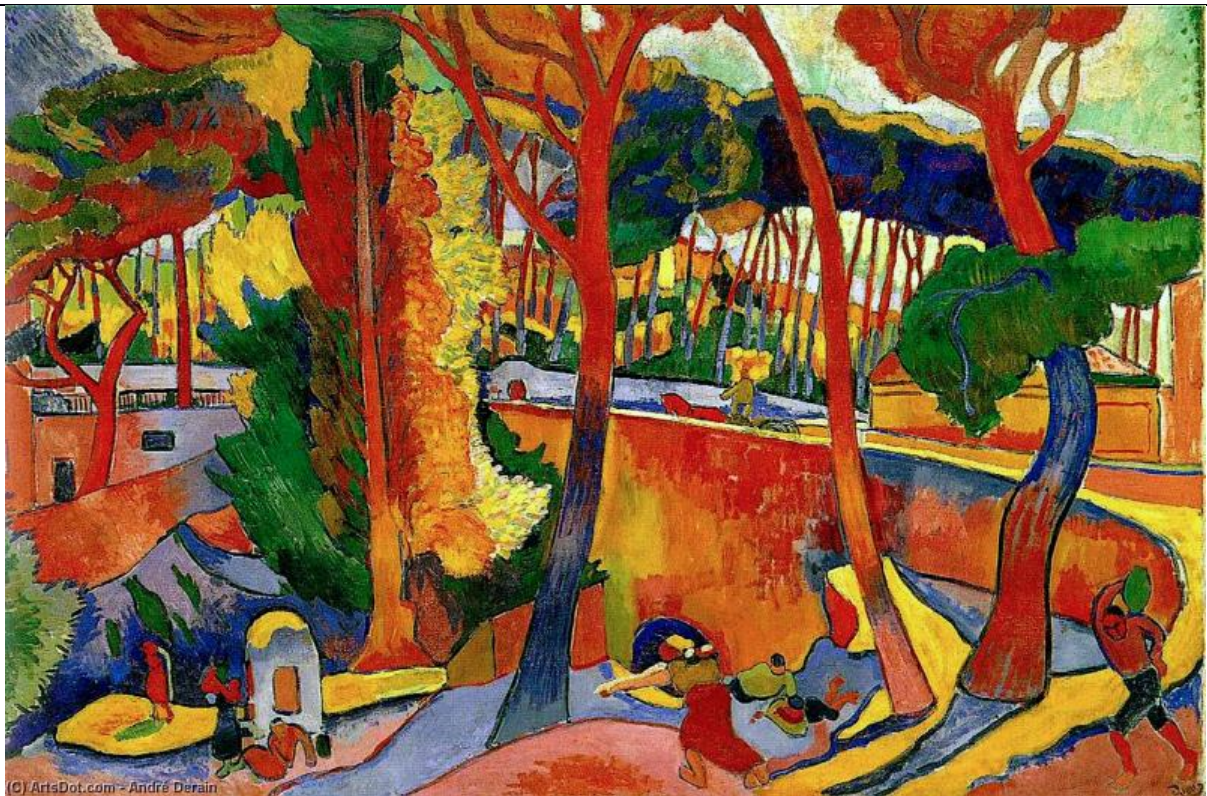
L'efecte general és com una descàrrega elèctrica per a l'ull. [...] usa la pintura sense mesclar, directament del tub, per a generar una imatge d'un cromatisme extrem que expresse les seues sensacions extremes. Va dir una vegada que durant aqueix període la seua obra «li havia portat a transposar tot el que veia a una orquestració de color pur [...] Traduïa tot el que veia, instintivament, sense mètode, sense representar la veritat, no tant d'una manera artística, sinó humana. Vaig exprémer tubs sencers de blau marí i vermelló». És cert. “El *El Restaurant de la Machine en Bougival*” és un quadre sobre la vida real, però no tal com nosaltres la coneixem.”

Gompertz, Will. *¿Qué estás mirando? 150 años de arte moderno*. 2012.

IMATGES RELACIONADES AMB EL TEXT:

Imatge 1: *Dona en bata japonesa*. Emile Charny. 1894

Imatge 2: *L'Estanque*, André Derain. 1906 (Fuente: wikioo)

Nom i cognoms	
DNI / NIF	

1. Assenyala amb una creu (X) si les següents afirmacions són Vertaderes (V) o Falses (F):
(5 punts. 0,5 punts per encert)

	V	F
1. El fauisme és una pintura subjectiva que deforma i exagera, tractant temes d'angoixa i soledat.		
2. Els pintors fauistes descomponen el volum en plans i el representen sobre el llenç des de tots els seus punts de vista possibles.		
3. Els fauistes van ser els que van alliberar el color dels formalismes. Rebutjant la paleta de tons naturalistes i usant els tons de manera subjectiva per a donar un major èmfasi expressiu.		
4. El fauisme sorgeix a principis del S.XX donant pas als moviments d'avantguarda i s'estendrà fins a finals d'aquest sent així l'avantguarda més duradora.		
5. El terme "Fauistes" se'l van posar els mateixos pintors que formaven aquest grup d'amics artistes, perquè el seu objectiu com era mostrar agressivitat en la seua obra.		
6. Dos dels principals representants de l'escola fauista són Henri Matisse i André Derain amb les seues composicions a partir de colors contrastats.		
7. L'etiqueta de "fauistes" apareix després de l'escrit del crític Louis Vauxcelles qui, en veure l'exposició del Saló de Tardor de 1905 va escriure " <i>Donatello parmi les Fauves</i> " (Donatello entre les feres) acusant aquests artistes de feres (fauves) pel seu ús del color.		
8. Les primeres mostres d'art fauista es donen entre el Regne Unit i els Estats Units a mitjan segle XX, inspirats en l'estètica publicitària i la vida quotidiana.		
9. Els artistes fauistes van fugir de representar la realitat col·lectiva buscant representar la realitat individual i subjectiva mitjançant traços ràpids i enèrgics, ignorant els claroscurs i les perspectives.		
10. Els fauistes crearan acadèmies que advocaran per la uniformitat estilística, aconseguida a través de l'aprenentatge i la còpia dels models clàssics.		

2. Preguntes de redacció: (5 punts. Per cada falta d'ortografia, coherència, cohesió o adequació es descomptaran 0.25 punts).

2.1 Desenvolupa el següent tema: El fauisme (has d'introduir també continguts no aportats en el text donat). **A més,** en el text es pregunta "Què passaria si s'alliberaven de la representació naturalista i, en lloc d'això, pintaren quadres que accentuaren les característiques internes dels seus temes?". **Per què fa aquesta reflexió? Podries explicar-la?** I l'autor afegeix que "L'efecte general és com una descàrrega elèctrica per a l'ull" **Què vol dir l'autor amb això?**

2.2 Comenta els aspectes que et semblen oportuns (color, forma, llum, materials i tècnica, concepció de l'espai, context històric i social, biogràfic, principals influències, etc.) d'**UNA de les imatges** (o les dues, si et sobrara temps).

GENERALITAT
VALENCIANA

iseaCV

Nom i cognoms	
DNI / NIF	